ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ರ್‍ಯಾಪ್ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಎದುರಾಗುವುದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮೊಬೈಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗಾಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ರಿಂಗ್ ನಿಲ್ಲುವವರೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುವವರು ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಮೌನದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಮೊಬೈಲ್ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ರಿಂಗಾಗುವುದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತೆ ರಿಂಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರೋ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕಾತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಕಾಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಅಲ್ಲ ತಾನೇ? ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಎತ್ತಿದೆ.

ಮೊಬೈಲ್ ಸ್ಕ್ರೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ ನೋಡಿದೆ, ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನ ನಂಬರ್ ಆಗಿತ್ತು.

'ಹಲೋ!'

'ಹಲೋ ಪಾಲ್!'

ಹೆಣ್ಣಿನ ಧ್ವನಿ. ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಅಪರಿಚಿತವೆಂದು ಅನಿಸಿತು. ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಪರಿಚಿತರಲ್ಲಿ ಅದು ಯಾರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಸಹ ಹೋಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

'ನಾನು ಶೀಲಾ... ನೀನಾ ತಾಯಿ...'

ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನೀನಾಳ ತಾಯಿ...! ನನ್ನ ಮಾಜಿ ಅತ್ತೆ, ಶೀಲಾ ದೇವಿ ನನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ತಡಬಡಿಸಿದೆ.

'ಓಹ್... ಹಲೋ! ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ?'

'ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇನೆ... ನೀನು ಹೇಗಿದ್ದೀಯ, ಪಾಲ್?'

'ನಾನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇನೆ'.

'ನೀನು ಮನೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದೀಯ ಅಂತ ತಿಳೀತು'.

'ಹೌದು... ಹೋಲ್ಟೆಗೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಾಯ್ತು ಶಿಫ್ಟ್ ಆಗಿ'.

'ಹೋಲ್ಟೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರದೇಶ'.

'ಆದರೆ ತುಂಬಾ ದುಬಾರಿ'.

'ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರದೇಶ ದುಬಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ'.

'ಹೌದು, ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಜ'.

ಈ ಮಹಿಳೆ ಶೀಲಾ ದೇವಿ ನನ್ನ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರವನ್ನಷ್ಟೇ ಕೇಳಲು ನನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುವವಳಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವೊಂದಿರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೇ ಈ ವೀಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಮಾತುಕತೆಯ ಮುಖ್ಯ ಬಿಂದುವಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನನ್ನ ಪರಿವಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ನನ್ನ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ? ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಹೇಗಿದೆ? ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ? ನಂತರ ದೀರ್ಘ ನಿಟ್ಟುಸಿರು. 'ಪಾಲ್... ಏನೆಂದರೆ... ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು, ಹದಿಮೂರನೆಯ ತಾರೀಕು ನಾವು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೀನಾಳ ವಾರ್ಷಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧದಂದು ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಪೂಜೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಪ್ರಸಾದವಿರುತ್ತದೆ. ನೀನೂ ಸಹ ಬರಬಹುದು... ಬರಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ...'

'ನೀನಾಳ ವರ್ಷಾಂತಿಕ?' ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟೆ.

'ಹೌದು, ಹದಿಮೂರನೇ ತಾರೀಕು, ಮೇ ಅವಳ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯಾಗಿದೆ'.

'ಪುಣ್ಯತಿಥಿ! ನೀನಾ ಸತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತೇ...?'

'ಹೌದು, ವರ್ಷ ಸರ್‍ರ್ ಅಂತ ಹೋಗಿಬಿಡ್ತು...' ಶೀಲಾ ದೇವಿಯವರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯ ಆವರಿಸಿತು.

'ಖಂಡಿತಾ ಬರ್ತೀನಿ' ಎಂದೆ. ನೀನಾಳ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಹಿತವೆನಿಸಿತು. ನಾನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ವಿಳಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಂಡೆ, ನಂತರ ಶೀಲಾ ದೇವಿಯವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಮೊಬೈಲ್ ಇಟ್ಟು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತೆ. ರ್‍ಯಾಪ್ ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು, ನನ್ನ ಹಸಿವೂ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ನೀನಾ ಆವರಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳ ನೆನಪು ಕಾಡಿತು. ಉದಾಸೀನತೆ ಘೇರಾಯಿಸಿತು.

ಲೂಸಿಯನ್ನು ಕರೆ ತರಲು ಏರ್‌ಪೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ನೀನಾಳ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ವಿಳಂಬವೂ ಆಗಿತ್ತು. ನಾನು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ರ್‍ಯಾಪ್ ತಿಂದು ಎದ್ದೆ. ಎಂಜಲು ಪ್ಲೇಟನ್ನು ಸಿಂಕ್‌ಗೆ ಹಾಕಿದೆ, ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಫ್ರಿಜ್‌ನಲ್ಲಿಟ್ಟೆ.

ಲೂಸಿ ಲೀವರಪುಲ್ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಬಿಎ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಂಪನಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ನ್‌ಶಿಪ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ರಜಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಕೋಪನ್‌ಹೇಗನ್‌ಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾನು ಯಾವ ಫ್ಲೈಟ್‌ನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಗೆ ಕೋಪನ್‌ಹೇಗನ್ ತಲುಪುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ನಾನು ಮರೆತೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಲಾಗ್‌ಇನ್ ಮಾಡಿ ಅವಳು ನನಗೆ ಇಮೇಲ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಅವಳ ಪ್ರಯಾಣದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡುವಾಗ ಇನ್‌ಬಾಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಅವಳ ಹೆಸರು 'ಲೂಸಿ ಸ್ಕಾಟ್' ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ಲೂಸಿ ಸ್ಕಾಟ್! ಮತ್ತು ಗ್ರೇಸಿ ಸ್ಕಾಟ್! ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಇಡೀ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಓದಿದಾಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತಸದ ಅಲೆಯೊಂದು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ಕಾಟ್ ವಂಶಸ್ಥರ ಮಕ್ಕಳು... ಪಾಲ್‌ನ ಅಪ್ಸರೆಯರು... ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವೇದನೆಯೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಆಗ ವಿಶೇಷ ಅನುಭವವೊಂದನ್ನು ಮನಗಾಣುತ್ತೇನೆ. 'ಡ್ಯಾಡ್, ಒಂದು ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿನಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ!' – ಈ ವಾಕ್ಯ ನನ್ನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಸದಾ ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನನ್ನಿಡೀ ಜೀವನ ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿತ್ತು.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಏರ್‌ವೇಸ್. ಫ್ಲೈಟ್ ಅರ್‍ರೈವಲ್ ಟೈಮ್ – 10 ಎ.ಎಂ.

ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದೆ, ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಪಾರ್ಕಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದೆ; ನೀನಾ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಾದಳು... ಈ ಕಾರ್ ನೀನಾಳದ್ದೇ ಆಗಿತ್ತು. ರಿಯರ್‌ವ್ಯೂ ಮಿರರ್ ನೇತಾಡುವ ಟೆಡಿಬಿಯರ್, ಸ್ಟೀರಿಯೊ, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಸೀಡಿಗಳು ಸಹ ನೀನಾಳದ್ದು. ನಾನು ಯಾವುದನ್ನು ಬದಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಾರು ಚಾಲನೆ ಮಾಡುವಾಗ ನೀನಾಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಹಾಡನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ; ತಮಿಳು, ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಕೆಲವು ಸೀಡಿಗಳಿವೆ.

ಕಾಸ್ಟ್ರುಪ್ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಹಿಡಿದವು. ಈ ನಡುವೆ, 'ನೀವೆಲ್ಲಿದ್ದೀರ, ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಏರ್‌ಪೋರ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರೋ, ಇಲ್ವೋ?' ಎಂದು ಲೂಸಿಯ ಫೋನ್ ಬಂತು.

'ನಾನು ಬರ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಮಗಳೇ! ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ'.

ಲೂಸಿ ನೀವು ಏರ್‌ಪೋರ್ಟಿಗೆ ಬರಬೇಡಿ, ನಾನು ಟ್ರೈನ್ ಅಥವಾ ಬಸ್ ಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ ಬರ್ತೀನಿ, ನೀವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ ಎಂದಿದ್ದಳು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಏರ್‌ಪೋರ್ಟಿಗೆ ಬರ್ತೀನಿ ಎಂದು ನಾನೇ ಹಟ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆತರಲು ಹೋಗುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಮಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗದಿದ್ದರೆ ರೇಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ತಡವಾಗಿತ್ತು. ಲೂಸಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಗ್ಯಾಲರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ನನಗಾಗಿ ಕಾದು ಕಾದು ಬೇಸತ್ತಿದ್ದಳು.

'ಪಪ್ಪಾ!' ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಸಂತಸದಿಂದ ಬಂದು ನನ್ನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯಿಟ್ಟಳು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರು ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿದ್ದರೆ, ಅದು ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಅಯೋಗ್ಯ ತಂದೆಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ತಪ್ಪುಗಳೆಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

'ಐ ಯಾಮ್ ಸಾರಿ ಮಗಳೇ! ನಾನು ಬರುವುದು ತಡವಾಯಿತು. ನೀನಾಳ ತಾಯಿಯ ಫೋನ್ ಬಂದಿತ್ತು...'

ನನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಲೂಸಿ ಮುಗುಳ್ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು, 'ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಪಪ್ಪಾ. ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಮೂವತ್ತೈದು ನಿಮಿಷ, ನಲ್ವತ್ತೆಂಟು ಸೆಕೆಂಡುಗಳು ಮಾತ್ರ!'

ನಾನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ಸವರಿದೆ.

'ನೀನಾಳ ಮಮ್ಮಿಯ ಫೋನ್ ಏಕೆ ಬಂತು? ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷ...?'

'ಹೌದು... ನೀನಾಳ ವರ್ಷಾಂತಿಕವಿದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ...'

'ನೀವು ಹೋಗ್ತೀರಾ?'

'ಏಕಿಲ್ಲ?'

ಶೀಲಾ ದೇವಿಯವರು ನನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು, ನೀನಾಳ ವರ್ಷಾಂತಿಕಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಆಭಾರಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತುಂಬಾ ಸಂತಸಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮೇ